

la humanitat

Fundador: LLUÍS COMPANYS

Organ d'Esquerra Republicana de
Catalunya

Juny del 1946 - 11 Epoca

Núm. 11 Donatiu: 1 Pesseta

La detenció d'elements d'Esquerra Republicana de Catalunya

A Barcelona, s'han efectuat detencions de determinats elements de la nostra organització política. S'ha iniciat, per tant, la persecució dels nostres homes. Malgrat els viatges, els discursos i les moixigangues «caudillesques», a l'Estat espanyol, està interdicta la llibertat de pensar,—cosa que a nosaltres ja ens consta de saberho—contra el que fa i el que pensa la tàifa que usufructua el Poder. De cara a l'estranger—això que els diaris espanyols en diuen «proyección de España al exterior»,—es fan moltes bocades de llibertat i de democràcia... per bé que orgànica, però el fet és que, a l'interior, no es pot parlar, no es pot opinar, ni es pot viure amb la tranquil·litat pròpia dels homes que haurien de

tenir, sempre reconegut i respectat el més rudimentari i inalienable dels drets humans: el de la llibertat.

Nosaltres, després de tot, estem satisfets de veure com els nostres militants, d'ara i sempre, s'han mantingut i comportat serenament, aguantant les adversitats amb plena enteresa i dignitat absoluta. Són homes de convicció, són homes de sacrifici y són, per damunt de tot, els caiguts d'ara, homes d'idealitat arrelada. Vol dir, això, que la llur integritat política n'ha de sortir enfortida i encara més vigoritzada que mai. Per alguna cosa, ells i nosaltres, tenim fe en el ressorgiment del nostre poble i, per tant, estem segurs de la permanència de les nostres idees.

El que cal, ara, és no desemparar els

nostres amics, ni, tampoc, desentendre'ns de llur sort. Venim, tots, obligats, per comunió d'ideals, a no negar-los-hi la nostra solidaritat i a nostra germanor. S'ho mereixen i són dignes de tenir-la, puix que són homes honorables i ciutadans exemplars.

Catalans! Militants d'E. R. C.! Penseu que uns germans d'ideal han caigut; penseu que poden, avui mateix, caure'n més! Podem caure nosaltres o podeu caure vosaltres. El que no caurà, això, no, és l'esperit que batega per tot l'àmbit de la nostra eterna i immortal Catalunya! Per alguna cosa, cada dia mes, ens sentim amarada l'ànima de fervent i aguda catalanitat.

A tots els nostres amics:

Dificultats de diversos ordres, tals com impossibilitat d'obtenir paper, estat anormal de la frontera franco-espanyola etc. etc., varen privar que, dins el passat mes de maig, poguéssim aparèixer el corresponent número de «la humanitat», així com, també, ara mateix, que ens hagim vist obligats a fer el present número solament amb dues planes de text. No cal pas dir que, per la nostra part, procurarem superar tots els inconvenients que, durant aquestes darreres setmanes, han entrabancat la nostra aparició i prometem a tots els nostres amics de no regatejar i negligir esforços, mitjans ni, tampoc, cap mena de sacrifici, per tal de fer possible que «la humanitat», periòdicament, arribi a mans dels militants d'E. R. C.

Una recomanació, però, ens cal fer als nostres llegidors. És aquesta: malgrat que els nostres amics de França han tramès els exemplars del present número de «la humanitat» amb el propòsit de que fossin difosos gratuïtament, nosaltres

El Teatre Català, en llibertat provisional!

Des del nostre llunyà mirador, se'ns fa difícil d'establir per quina mena de procediment o sortilegi s'ha fet possible el veure algunes cartelleres teatrals de Barcelona ocupades per títols d'obres del Teatre Català. Tampoc és cosa, però, que ara com ara, ens interessi d'escatir. Acceptem el fet com a cosa consumada o, si voleu, com una mena de fenomen na-

veuriem amb goig que, per cada número repartit, se'n pogués percebre el «donatiu de 1 pesseta» que consta a la capçalera, puix que l'esmentat donatiu serà destinat, íntegrament, a l'obra d'ajut que hem de portar a cap prop dels companys detinguts i familiars dels mateixos, els quals no poden restar abandonats en aquesta hora tan plena de responsabilitats.

Pel bé de la causa de Catalunya i pel triomf de les nostres idees nacionalistes i republicanes, ajudem i solidaritzem-nos amb els companys empresonats.

tural, independent de la voluntat d'aquells que tenen a mà el disposar, capriciosament, dels sentiments externs i de les butxaques del nostre poble.

Que nosaltres sapiguem, no s'ha derogat, encara, el bàndol del general Dàvila en ocupar per les armes, la capital barcelonina. En el dit bàndol es prohibia l'ús públic de l'idioma català. Però, han passat set anys—llargs anys!—, i, malgrat no haver canviat de tirans, aquests, deuen haver sofert una variació en llur concepte sobre el delictes de parlar, els catalans, la nostra llengua vernaclea.

El que, ara, ens interessa de remarcar és que, per informacions que arriben a coneixement nostre, el públic ha respost. No s'ha deturat a analitzar quins actors actúen, ni quines obres es representen. Totes són abastament conegudes, però el fet d'aquestes represes ha estat per al nostre poble com una mena de retrobament, com un retorn als símbols sagrats dels dies normals i vibrants de la causa de Catalunya.